

Warszawa, 25 maja 2010 r.

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Stanowisko Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie
gospodarki wodnej na wsi i w rolnictwie

17 listopada 2009 r. w Senacie odbyła się konferencja "Gospodarka wodna na wsi i w rolnictwie", zorganizowana przez Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Po wysłuchaniu informacji ministra rolnictwa i rozwoju wsi, prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, przedstawiciela Ministerstwa Rozwoju Regionalnego i Ministerstwa Infrastruktury, a także uwzględniając przebieg dyskusji z udziałem przedstawicieli wojewódzkich funduszy ochrony środowiska, urzędów marszałkowskich, lokalnych władz samorządowych, regionalnych zarządów gospodarki wodnej, zarządów melioracji i urządzeń wodnych, spółek wodnych, stowarzyszeń i fundacji działających na rzecz infrastruktury na wsi, ośrodków doradztwa rolniczego oraz związków i organizacji rolniczych, senacka komisja rolnictwa przedstawia najczęściej prezentowane podczas dyskusji wnioski. Uczestnicy konferencji uważają:

- Należy przesunąć kompetencje w zakresie melioracji szczegółowych z samorządu powiatowego do samorządu gminnego, umożliwiając w ten sposób tworzenie prawa lokalnego zmierzającego do obligatoryjnego udziału właścicieli gruntów w kosztach utrzymania szczegółowych urządzeń melioracyjnych.
- Należy ograniczyć dewastację drzewostanu, urządzeń wodnych i melioracyjnych oraz użytków rolnych, powodującą wielomilionowe straty i nieodwracalne szkody, powodowaną przez bobry, a także zainteresować tym problemem Najwyższą Izbę Kontroli.
- Rozwój urządzeń melioracji podstawowych musi być zharmonizowany z rozwojem urządzeń melioracji szczegółowych. Obecnie realizacja i utrzymanie melioracji podstawowych ukierunkowane są tylko na

ochronę użytków rolnych przed powodzią. Urządzenia te stały się obiektami jednofunkcyjnymi, ponieważ nie realizują pozostałych celów melioracji wodnych (polepszanie zdolności produkcyjnych gleby i ułatwienie jej ochrony i uprawy). W takiej sytuacji przekonanie społeczeństwa do budowy, modernizacji i intensyfikacji utrzymywania urządzeń melioracji podstawowych będzie trudne. W „Narodowej Strategii Gospodarki Wodnej 2030” (z uwzględnieniem etapu 2015) nie uwzględniono potrzeb wodnych rolnictwa. Rolnictwo uznano za wielką niewiadomą, szczególnie gdy uwzględni się stojące przed nim wyzwania (produkcja zdrowej i taniej żywności w warunkach otwarcia na rynek światowy, konieczność przeciwdziałania zmianom klimatu, ochrona bioróżnorodności, produkcja biomasy na cele energetyczne, ochrona gleb i wód przed degradacją). Stwierdzono również, że „niezbędne jest oddzielne opracowanie strategii gospodarowania wodą w rolnictwie”. Dotychczas taka strategia i program nie są opracowywane.

- W celu przeciwdziałania negatywnym skutkom powodzi, podtopień i susz należy pilnie zwiększyć nakłady na odbudowę, rozbudowę i modernizację urządzeń wodno-melioracyjnych oraz na ich utrzymanie.
- Istnieje pilna potrzeba odtworzenia spółek wodnych i aktywizacji ich działalności. Niezbędna jest tu pomoc państwa, urzędów marszałkowskich (wojewódzkich zarządów melioracji i urządzeń wodnych) i starostw.
- Przyspieszeniu powinno ulec tempo budowy lokalnych i indywidualnych oczyszczalni ścieków.
- Niezwłocznie należy opracować strategię i program kanalizacji wsi, której nie uwzględniono w Krajowym Programie Oczyszczania Ścieków. Dotychczas opracowany, a niezatwierdzony tzw. „mały” program oczyszczania ścieków, dotyczący aglomeracji poniżej 2000 RLM z załączkami systemów kanalizacyjnych, powinien być uzupełniony programem oczyszczania ścieków z pozostałych aglomeracji.